

I øvrigt at Aalegaardsretten helt ophæves; det er en Uretfærdighed mod Fiskerbefolkningen og et Tab for Landet, at saadanne forældede Rettigheder vedblivende skulle staa ved Magt, der gennem Tiderne og Birkedommer Fiedlers Erklæringer have udviklet sig fra Aalegaarde til Aaleruserækker for Pæle, som Grundejeren eller den til Fiskeriet berettigede kan anbringe i saa stor Udstrækning, han finder for godt, og føre dem saa langt ud i Havet, som Forholdene tillade det, og derved ikke alene forhindre den fri Fisker i at fange Aal, men tillige udelukke ham fra alt Fiskeri ud for Kysten i de halvtredie Maaned om Efteraaret, som Aalefiskeriet varer.

Aalegaardsretten er givet ved Lov og maa kunne ophæves ved Lov.

Til § 12. At Fiskeri med Snurrevaad i Store Bælt maa blive forbudt i en Linie Refsnæs-Ballen (Samsø) mod Nord, en Mil uden om Guldstar og Ristinge Bugten til Ærø mod Syd. Dette Forslag ere Fiskerne paa begge Sider af Bæltet enige om, hvad et Andragende tillige udviser, der ved en Deputation er overrakt Landbrugsministeren den 20. Maj 1902 — underskrevet af 700 Fiskere ved Store Bælt.

Der gaas ud fra

- 1) At Snurrevaad, trukket med Motorkraft, er for virksomt et Fiskeri for det mindre Vandareal her i Bæltet, da Rødspættens almindelig i den Tid, den har Værd, opholder sig paa Banker fra otte til ti à tolv Favnes Dybde, og da ville Snurrevaadene være i Stand til i Løbet af kort Tid at opfiske den der staaende Rødspættebestand, hvilket vi allerede have Beviser for de faa Aar, der er trukket her.
- 2) At Snurrevaadene ødelægge Yngelen, særlig paa Bankerne Syd for Sprogø, hvor der i Mands Minde har opholdt sig en Masse smaa Rødspætter; disse Banker ere altid af Fiskerne betragtede som en Opdrætningsplads for den spæde Yngel.
- 3) At det er umuligt for Fiskerne her ved Bæltet, der saa godt som alle fiske efter Rødspætter med staaende Nedgarn, at drive Fiskeriet, saa længe Snurrevaadene husere her.

Til § 15. Foreningen fatter ikke Grunden til, at Lovforslaget har udelukket Fredning af den smaa Torsk. Torsken er en af vore allervigtigste Fiskearter ved vore Kyster, da den fanges fra det tidlige Efteraar til henimod Maj eller Halvdelen af Aaret; den har i de sidste tyve Aar aftaget i en forbavsende Grad i Mængden, at det er en Nødvendighed ved strenge Forbud at frede Yngelen, saafremt Torsken ikke helt skal gaa til Grunde.

Foreningen foreslaar at frede den til 10 Tommer total Længde.

Nr. 16.

Ca. 100 Fiskere fra Kalundborg og Omegn

samlede paa et *Fiskerimøde paa „Kalundborg Hotel“* den 5. Januar 1904 andrage om, at Aalegaardsrusen af Hensyn til Fiskernes Eksistens indskrænkes til, hvad den i sin første Oprindelse var, saaledes at Kystejernes Rettigheder ikke strække sig længere end til, hvad der kan røgtes fra Bro paa Land. Ligeledes udtaler Mødet sig for, at Aalestader (saakaldte Fiskestader), bortsolgte fra Staten, ved Ekspropriation atter indtages under Staten, da dette maa anses for uomgængeligt nødvendigt som Beskyttelse for Fiskerne og deres hele Eksistens mod eventuelle Overgreb af nævnte Fiskestaders Brugere

Endvidere maa Mødet bestemt protestere imod, at Afstanden mellem Bundgarn bliver indskrænket, i Særdeleshed paa Fjorde og Vige, ligesom man *udtaler sig imod Forbud mod Brug af Skovlvaad og Piglyster.*